

[Marianne Jelved]

Men vi opfatter denne dagsorden som en tillidserklæring til statsministeren og dermed til regeringen, og vi er især glade for den sidste passus i dagsordenen, hvor der står, at det er afgørende, at retslige undersøgelser kan foregå uden politisk indblanding. Det Radikale Venstre har jo som bekendt i adskillige måneder appelleret indtrængende til Folketingets partier og medlemmer om at lade være med at kommentere og blande sig og drage konklusioner osv. på grundlag af pressens referater. Vurderingen af afhøringerne skal foregå i selve undersøgelsesretten.

Vi stemmer for denne dagsorden, fordi vi inderligt og indstændigt håber, at dette er slutningen på det politiske spil, der foregår omkring avisreferater fra undersøgelsesdomstolen.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg synes egentlig, det er passende og udmærket, at debatten om dette emne bliver overstået rimelig hurtigt, så vi alle hele dagen, og sikkert også det meste af aftenen med kan kaste os i de store emner, som vi alle brænder efter at tage fat på.

Jeg vil gerne understrege over for hr. Glønborg, at der ikke er tale om en negativ handling. For CD's vedkommende ønsker vi denne sag afsluttet, så vi kan komme videre med de emner, som det virkelig drejer sig om.

Så er jeg nødt til at sige, at jeg synes, at både hr. Ivar Hansen, hr. Glønborg og til dels også fru Marianne Jelved blander nogle ting sammen. Hvis Folketingets partier vælger at drage nogle konsekvenser af, hvad der er foregået i tamilsagen, er det ikke indblanding i rettens arbejde. Hverken dommer Hornslet eller udspørger Holm-Nielsen har nogen som helst grund til at reagere på, hvem der ønsker at være politisk ordfører for Det Konservative Folkeparti, eller om der skal ske et skift på formandspladsen.

Og jeg vil i øvrigt gerne understrege, at CD ikke på nogen måde har medvirket til at fremprovokere nogle af disse ting og heller ikke ønsker at gøre det. Det har ingen indflydelse på rettens arbejde, hvilke konsekvenser Folketingets medlemmer vælger at drage af de begivenheder, der foregår derovre. Men selv om jeg

egentlig ikke tror det personlig, kunne det måske have indflydelse på rettens arbejde, at et fremtrædende medlem af Tinget, en minister, fremsætter udtalelser om, at rettens arbejde forekommer ham at være en undergravning af retssikkerheden. Så er der tale om en politisk reaktion på noget, som vedrører rettens arbejde, og det er to forskellige ting, som må holdes adskilte.

Når CD medvirker til at foreslå denne dagsorden, er det, som fru Marianne Jelved har sagt det, en ubetinget tillidserklæring til statsministeren og dermed til regeringen. Regeringen tegnes af statsministeren, og lige netop det vil vi gerne have slået fast. Da statsministeren havde udtalt sig, burde der have været iagttaget en larmende tavshed, men det skete ikke. Jeg håber, at det sker nu på baggrund af denne dagsorden, som jeg glæder mig over at stort set alle kan stemme for.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det her er faktisk synd for vælgerne, der har sat politikerne i Folketinget for at løse de enorme problemer, som Danmarks befolkning står over for: arbejdsløsheden, skattetrykket, gælden og ikke mindst den alt, alt for liberale udlændingelov, som landet har.

Men hvad gør man? Man diskuterer tamilsag. Hvad har man gjort i årevis? Diskuteret tamilsag. Hvad gør udenrigsministeren? Bruger den politisk. Og ikke mindst Socialdemokratiet bruger sagen politisk. Det er direkte pinligt for Danmark, direkte pinligt. Vi burde være vores opgave voksne og tage fat på de problemer, som man forventer ude omkring at vi løser. Men hvad gør vi? Vi diskuterer symptomer. Det er ganske enkelt pinligt.

Jeg synes egentlig, at statsministeren, i stedet for at sidde det her overhørig, burde tage konsekvensen, udskrive et valg på udlændingelovgivning og se, hvordan den danske befolkning ville stille sig. Men hvad gør man? Det, man gør, er omkostningsfrit for de partier, som står bag denne dagsorden. Det er fuldstændig ligegyldigt. I stedet burde man vise mod fra regeringens side og udskrive et folketingsvalg på udlændingeloven. Det er lige så sikkert som amen i kirken, at det ville give et bragende flertal til de partier, som ville gå ind